

kinnitavat asjaolu, et pärast raekoja suurema osa hävimist 1601. aasta tulekahju tagajärjel ei mainita enam kunagi kohtumaja.

Mis puutub kantseleisse, siis puuduvad selle asukoha kohta varemalt Poola ajal igasugused andmed. Tõsiasi, et 1601. aasta tulekahju puhul rae arhiiv jäi terveks, ei tõenda veel, et raekantselei oleks pidanud asuma väljaspool raekoda. Esiteks jäi osa raekoda tulest puutumata ja teiseks on tõenäoline, et see nn. arhiiv, mis koosnes ainult mõnest paberitepakist, asus sekretäri juures kodus, sest raekojas oli siis nähtavasti korteris rootsi sõdureid⁴⁶.

Raekoda oli vist enam-vähem korda seatud aastaks 1600, kui rootslased vallutasid Tartu esmakordselt. Seda valusamana pidid tunduma öösel vastu 11. detsembril 1601 puhkenud tulekahju tagajärjed. Ära põles raekoja katus koos torniga ja ülemine kord. Terveks jäid keldrid, raetoa all asuvad poed ja ruum, kus enne müüdi veini, seega vist pea terve alumine kord, mis arvatavasti oli võlvitud⁴⁷. Tulekahju tekkimise põhjuse ütleb protokoll teadmata olevat. Hiljemini süüdistati selles rootsi sõdureid⁴⁸.

Näib, et raekoda ei muutunud siiski tulekahju läbi täiesti elamis-
kõlbmatuks. Järgmise aasta 28. aprillil jäeti keegi kodanik raekotta aresti⁴⁹. Kuna tulekahjust oli möödunud ainult mõni kuu, on vaevalt mõeldav, et selle lühikese ajaga oleks harjutud mõnd teist hoonet hüüdma lihtsalt raekojaks. Säärasel juhul oleks loomulik oodata mingi teise sõna, kas või „uus“ juurdelisamist eristamiseks senisest raekojast. Seega võib oletada, et siin on tegemist veel endise raekojaga. Alamkohus pidas oma istungeid 1604. aastal „raekojas“⁵⁰. 1605. a. leidub rae protokollis märkus Christoph Hennow'i „raekoja“ taga asuva maja kohta⁵¹. Wybersi revisjoniraamatust selgub, et see maja asus põlenud raekoja taga⁵². Nähtavasti oli raad tulest säilinud raekoja osa kohendanud linnaasutiste tarbeiks. Seda kinnitab ka asjaolu, et a. 1608 kaheldi, kas raekoda üldse saab püsima jääda, kuid linnas valitseva lubjapuuduse tõttu ei olnud seekordki võimalik parandustöid toimetada⁵³. Hiljemini leidub linnaarvetes mõningaid vähemaid kulusid parandustöödeks raekoja juures, kuid on raske otsustada, kas sealjuures on iga kord mõeldud vana raekoda või mõnd muud hoonet⁵⁴. Nimelt hakkab alates umbes a. 1613 sagedasti põlenud raekoja nimetusena esinema

⁴⁶) P. C. 1601, (C. 11.), lk. 218—219.

⁴⁷) Ibid.

⁴⁸) Vt. „Der Stadt Dörpt Gravamina welche sie S. Exc. dem H. General Gouverneur H. Iohan Skytten den 27. April 1630 übergeben“ punkt 15, Remmin, Coll I, (A. 4), lk. 704.

⁴⁹) P. C. 1602, (C. 11.), lk. 77.

⁵⁰) Alamkohtu protokoll aastast 1604 (C. 13); vt. näit. lk. 32.

⁵¹) Alamkohtu protokoll aastast 1605 (C. 13), lk. 103.

⁵²) Wybers, R. B. (A. 10), f. 15 b.

⁵³) P. C. 1608, (C. 14), lk. 23, 24—25.

⁵⁴) Nii pandi a. 1614 raekojale 9 tuge. — Kambriarve a. 1613/14, (O. 3.). Samuti pandi tugesid a. 1619. — Kambri arve a. 1618/19 (O. 5.).